

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Septem psalmi poenitentiales

Hofmann, Caspar

Norimbergae, 1623

CXLIII.

[urn:nbn:de:bsz:31-138667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-138667)

*Ac veluti custos per opaca silentia noctis
 Sæpe oculis cæli dextera signa notat.
 Ecquando roseo Titbonia surgat amictu,
 Et mundo aternam restituat faculam:
 Sic in connixio te lumine contuor unum,
 O DEUS an tandem prodeat auxilium!
 Discite Jacobida FORA spem ponere in uno,
 Unus quippe potest pro bonitate suâ
 Largiri veniam commissi criminis. Eja,
 Jacobida passis accipite hanc manibus.*

CXLIII.

A *Vdi, quasô, preces, DOMINE, & patula aure
 (capesse
 Hos gemitus, lacrymasq; imo de pectore tractas,
 Annue, nec dubita, namq; hæc promissa fides est.
 O, si tu stricto velles procedere jure,
 Perierint homines, quotquot Sol aureus unquam
 Vidit, & aterna fuerint sacra victima mortis!
 Ecce tibi, gladio jugulum petit hostis acuto,
 Hei mihi, ut ingenti vi brachia tollit! ut ictu
 Me necet indubio, tenebrisq; addicat opertis.
 Hinc cura estrices, hinc spes incerta futuræ
 Exercent parvidam longo discrimine mentem,*

Quin

Quin comedunt tacitis fibras in pectore flammis.

Interea recolo mecum tua pristina facta
Solaturq; animum tam dives gratia, si fas
Tam miseris meminisse velis, iterumq; levare!

Hinc adeò pronus manibus tibi supplico junctis,
Tam cupidus presentis opis, quàm torrida lati
Terra imbris, rapido cui Sirius incubat astu.

Ah, dextram mihi porge tuam, porge ocyus, antè
Frigida se gelidus quam mors infundere membris
Audeat, & Stygias animam demittere ad umbras.

Respice me patrio, Pater optime, respice, vultu
Me miserum! si trux & inexorabilis ille
Manseris, extemplo migrabo ad Tartara caca.

O, propera, ô, letum leta capiam aure susurrum
Tandem, quo liber peccato dicar ab omni.
Hoc unum expecto, hoc avidis desidero votis.

Tum verò hoc altrum, noli mihi, quaeso negare,
Te ductore viam insistant, ne fortè labascam.
Duc me, ne sine te vestigia lubrica fallant.

Erue me laqueis, quos nexuit hostis acerbus,
(Solutus nempe pates) queis hæctenus in duperitus
Haud potui veri cultus te prosequi honore.

O, DOMINE, ô, duc me, ceu fert tua sancta vô-
Ne porrò impingã, ne porrò turpiter errem, (luntas,
Ne mihi vim faciat sceleratus & impius hostis.

Eja, ducem prabe sacri mihi flaminis auram,

*Quâ leni hanc miseram decurram tramite vitam,
Et pietate gravis, vitiisq; haud oblitus ullis.*

*O recrea! festum o recrea jam jam moriturum!
Ut celebrem magni splendorem nominis usque,
Justitiaq; opera immensum spargenda per orbem,
Ah, pereant, qui me per vim rapiuntq; trahunt-
(que, &*

*Ni noceant aliqua, sibi viri cre rentur acerbum!
Ah, presta hoc serio, qui se tibi mancipat uni!*

VIR
CHRIS
I. P. No
Dom

VIR
CHRIS
I. P. No
Dom

IR
H

Nicamus, o
Phœbiq;
VRSNERE, f
Themido
Suda medull
Et alterum
Superare la. o.
Quo tempo
Athenus olim
ALBERT
Cingebar arm
Augusta W